

Van nader bij trof de Tweede Clasfe het verlies, dat zij op den 30sten November leed van Mr. DANIEL HOOFT, sedert 6 Julij 1808 haar altijd werkzaam Medelid. Van zijnen onafgebroken arbeid getuigt de verzameling van Verhandelingen en Voorlezingen, waarmede hij deze Stichting verrijkte, als daar zijn:

Verhandeling over de gaaf van navolging bij POOT.

Voorlezing over het lenigen der zielsmarten, naar aanleiding van het derde boek der *Tusculanae Quaestiones* van CICERO.

Voorlezingen over den stijl van den Ridder P. CORNELISZ. HOOFT.

Voorlezing van eenen Troostzang, gerigt aan den Heer Staats-Minister Mr. W. F. ROËLL, wegens het overlijden van deszelfs Echtgenoot.

Voorlezingen over de Nederduitfche Synonyma.

Voorlezing eener gefchiedenis van het Athenæum der stad Amfterdam.

Levensfehets van Mr. HIERONYMUS VAN BEVERNINGK.

's Mans aanzienlijke afkomst befchouw ik in *deze* Vergadering liefst in verband tot zijnen letter-arbeid en letter-roem; tot de edele befcherming, die de wetenfchappen en letteren bij hem vonden; tot den ijver, die hem bezielde voor het Doorluchtig Athenaeum zijner Vaderftad; en tot de blakende zucht, die in hem tot aan zijn levenseinde uitblonk voor de bevordering en handhaving der Nederlandfche Taal, Dichtkunst en Gefchiedenis, waarvan zijn onverdroten arbeid aan het Uitlegkundig Woordenboek op HOOFT; zijne Bloemlezing der Gedichten van HUBERT KORNELISZ. POOT, met eene uitgewerkte Voorrede en aanmerkingen van zijne geoeffende en keurige pen, overvloedig getuigen; gelijk ook de Voorlezing door hem in de Openbare Vergadering der Tweede Clasfe gehouden: *Over eenige trekken van overeenkomst en verfchil tufchen de Dicht- en Schilderkunst*. Mr. DANIEL HOOFT gaf in al zijne fchriften het leerrijk voorbeeld van eene gelukkige vereeniging der clasfieke ftudien met de kennis en beoefening der moedertaal en Vaderlandfche Gefchiedenis; zijn laafte arbeid, want het was in zijnen zes-en zeventigjarigen ou-

ouderdom, een arbeid, — het vervaardigen van zaakrijke Registers op de drie deelen der Nederduitfche Brieven van CONSTANTIJN HUYGENS, — terwijl zij derzelver gebruik verligten, blijft een duurzaam bewijs zijner belangftelling in de werkzaamheden zijner Clasfe en in de bevordering der Vaderlandfche Letteren en Gefchiedenis.

De Tweede Clasfe had op den 27sten Augustus van het verleden jaar, nog een ander verlies te betreuren. De Heer ALBERT TEN BROECKE HOEKSTRA; tijdens deszelfs verblijf te *Haarlem* en te *Leuven*, sedert den 8sten Augustus 1816 Correspondent, en sedert den 8sten September 1824 Lid dier Clasfe. Hij bereikte den ouderdom van drie-en-zestig jaren. In Vriesland werd hij tot de letteren, en wel bijzonder tot de regtskunde opgeleid; hij was een naarfstig beoefenaar der Griekfche en Latijnfche talen. In 1795 ambteloos geworden, vestigde hij zich op de kennis van het oud-Vriefch, en bragt daarmede in verband het Mesogotifche, Angelfaxifche, oud-Duifch en oud-Nederlandsch. De rijkdom zijner aanteeeningen, bij deze oefeningen verzameld, wordt geacht, in ons Vaderland althans, zonder gelijken te wezen. In 1813 gaf hij eene proeve zijner voorgenomen uitgave van GYSBERT JAPIX, die echter door de ongunftige omftandigheden des tijds geenen voortgang had. Van toen af hielden vooral Etymologifche nafporingen hem bezig; welke hij in letterkundige gefprekken mildelijk mededeelde, met de fcherpzinnigheid en het vuur, bij groote levendigheid en kracht, aan zulk eene oefening eigen. Koeler oordeel vond welligt aan deze weelderigheid wat te befnoeijen, doch ook veel, dat den toets doorftond en verdiende in het geheugen bewaard te blijven. Middelerwijl verwierf de roem van zijne taalkennis hem den openbaren leerftoel, aan *Leuvens* Hoogefchool voor de Nederlandfche letteren gevestigd, dien hij echter voor zich weldra minder gefchikt vond, en met den stillen zetel in het boekvertrek, te *Amfterdam*, verwifelde, waaruit hij in de bijeenkomsten der Tweede Clasfe mildelijk overbragt, wat hij harer waardig keurde. Zijn *Specimen Etymologici Philo-*
C
phi-

phici, naar aanleiding der Angelfaxifche Paraphrafis van MOZES eerste boek, door den Engelschen Monnik CAEDMON, in de zevende eeuw vervaardigd, wordt voor eene bijzonder merkwaardige proeve zijner taalgeleerdheid gehouden.

Verder bezit de Tweede Clasfe van zijne hand de fchets eener voorreden voor eene dichterlijke omfchrijving van het eerste boek van MOZES.

Een affchrift van den Teuthonista.

Een ftuk over het werk van den Angel-Saxifchen Monnik CAEDMON.

Eene voorlezing over eenige algemeene ftelregels, volgens welke de geheimen in den oorfprong en de vorming der talen op te helderen en te verklaren zijn.

Het mogt dezen verdienstelijken taalkundigen niet gebeuren den CAEDMON te voltooijen en uit te geven. Deze letterfchat echter zal, zoo men verwacht, voor de geleerde wereld niet verloren gaan.

Bij de Eerste Clasfe zijn niet minder fterfgevallen te betreuren dan bij de drie voorgaande. Op den 26sten October van het afgeloopen jaar overleed Dr. ALBRECHT THAER, Geheim-Opper-Regeringsraad, in dienst van het Koninkrijk *Pruifsen*; sedert den 8ten April 1809 Correspondent der genoemde Clasfe. Hij ftond aan het hoofd eener werkdadige School voor den Landbouw te *Mögelin*, bij *Wrietzen*. 's Mans veelvuldige gefchriften over dien tak van Staats-huifhoudkunde, en andere niet minder belangrijke vakken derzelve, zijn door geheel Europa gunftig bekend. Ons verdienstelijk medelid, de Heer J. F. SERRURIER, deelde in den *Boeren Goudmijn* aan Nederland een belangrijk deel mede van THAERS letterarbeid, van welken echter de Clasfe voor haar zelve niets genoot.

Den 8ten Augustus ftierf, vijf en tachtig jaren oud, op zijn landgoed *Tunaberg* bij *Upsal*, Dr. K. P. THUNBERG, sedert 19 October 1809 Correspondent, en sedert 29 Junij 1813 Geassocieerde der Eerste Clasfe. Verbonden aan de Nederlandfche zending in Japan, deed hij eene botanifche reis in de ommeftreken van *Jeddo*, waarvan de geleerde wereld de proe-

proeven zag in de *Icones Plantarum Japonicarum*, in 1794 uitgegeven. Zijn onderzoekende geest vestigde zich niet alléén op de belangrijke voortbrengfelen der natuur; ook de munten van het Rijk, waar hij zich als plantkundige bevljigtigde, trokken zijne aandacht, en werden door hem beschreven. Na zijne terugkomst in zijn Vaderland ging hij voort, hetzelve tot aan zijnen dood, als Hoogleeraar in de genees- en kruidkunde, ten dienst te ftaan. Van 's mans letterarbeid ontving de Clasfe geene bijzondere bijdragen; even min als van de fcheikundige proeven des beroemden HUMPHREY DAVY, sedert den 3^{den} November haren Geassocieerden, op den 29sten Mei 1. 1., buiten zijn Vaderland, te Genève, in zijn een-en-vijftigfte jaar overleden. Offchoon hij, volgens de getuigenis van bevoegde Scheikundigen, flechts op eenen verren aftand van LAVOISIER te plaatsén zij, en hij niet gezegd moge worden, eene geheele omwenteling in de Scheikunde te hebben bewerkt, verhovaardigt zich niet te min Engeland met regt op de nieuwe ontdekkingen door DAVY gedaan, wjl hij door middel der galvanifche colom getoond heeft, dat verfcheidene zouten en aardfoorten tot de metalen te herleiden zijn. De Europifche vermaardheid van DAVY ontflaat mij van verder berigt wegens zijne proeven en uitgegeven werken. Doch ik mag niet voorbij te vermelden, hoe hij het menscdom heeft verpligt door het gefchenk eener veiligheids-lamp voor de mijnwerkers. De lichtende pit dezer lamp, door een gaas van metaaldraden omgeven, wordt daardoor buiten aanraking van de lucht in de mijn gefield, en derzelve ontsteking en uitbarfting, te vaak voor den armen mijnwerker doodelijk, alzoo voorgekomen. (*) Eer zij den menschenvriend, die van de hoogte zijner wetenfchap tot in de diepfte groeven der aarde nederdaalde, om zijnen natuurgenoot te beveiligen tegen het gevaar van een onontbeerbaar licht op zijn duifter en moeiljelijk pad!

(*) Sedert is in Toscanen een weeffel van DAVYs metaaldraden gebruikt tot eene veiligheidskap, onder wier bedekking men de woede der vlammen trotfcerde.